

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 72/18
Luxemburg, 31 mai 2018

Concluziile avocatului general în cauzele C-54/17
Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato („AGCM”)/Wind Tre SpA
și C-55/17, AGCM/Vodafone Italia SpA

Avocatul general Campos Sánchez-Bordona propune Curții de Justiție să declare că simplul fapt al neinformării utilizatorului cu privire la preinstalarea serviciilor de mesagerie vocală și de acces la internet pe o cartelă SIM destinată a fi introdusă într-un telefon inteligent nu constituie o practică comercială neloială sau agresivă atunci când utilizatorul a fost în prealabil informat cu privire la modalitățile de acces și la prețul respectivelor servicii

În anul 2012, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Autoritatea de Supraveghere a Concurenței și a Pieței, denumită în continuare „AGCM”) a aplicat amenzi societăților Wind Telecomunicazioni (în prezent Wind Tre) și Vodafone Omnitel (în prezent Vodafone Italia), considerându-le autoare ale unei practici comerciale agresive, care consta în comercializarea de cartele SIM pentru telefoane inteligente (*smartphones*), cu servicii preinstalate de mesagerie vocală și de acces la internet în legătură cu care nu a informat consumatorii.

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Tribunalul Administrativ Regional din Lazio, Italia), unde cele două societăți au contestat decizia AGCM, a admis acțiunile după ce a declarat că această autoritate nu avea competența de a sancționa un comportament (vânzarea de servicii nesolicitată) a cărui sancționare intră sub incidența prerogativelor Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Autoritatea de Supraveghere în Sectorul Comunicațiilor, denumită în continuare „AGCom”).

Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia), pe rolul căruia se află cele două cauze în apel¹, întreabă Curtea de Justiție în esență dacă comportamentul operatorilor de telefonie poate fi calificat drept „vânzare nesolicitată” sau „practică comercială agresivă” potrivit Directivei 2005/29² și, în plus, dacă alte norme ale Uniunii și, dacă este cazul, dispozițiile naționale adoptate în temeiul acestora prevalează în raport cu directiva menționată.

În concluziile prezentate în această zi, avocatul general Manuel Campos Sánchez-Bordona consideră că **simplul fapt de a nu oferi informații în legătură cu preinstalarea serviciilor de mesagerie vocală și de acces la internet pe o cartelă SIM destinată a fi introdusă într-un telefon inteligent nu constituie o practică comercială neloială sau agresivă în cazul în care utilizatorul a fost informat în prealabil cu privire la „modalitățile tehnice și operaționale prin care [...] are acces efectiv la [respectivele] servicii, precum și cu privire la prețul serviciilor în cauză”**, aspecte care vor trebui verificate de tribunalul național.

În fapt, deși nu poate fi exclus să fi existat o vânzare de servicii nesolicitată considerată ilicită de Directiva 2005/29, consumatorul mediu este în mod normal conștient că serviciile în litigiu sunt activate la formarea numărului mesageriei vocale sau la atingerea pictogramelor sau a tastelor de activare a navigării pe internet. Folosirea serviciilor de către utilizator ar putea, așadar, echivala cu

¹ După pronunțarea unor hotărâri ale Adunanza Plenaria del Consiglio di Stato din 2016 (Plenul Consiliului de Stat) care a statuat că AGCM este competentă, iar faptul constituia o „practică comercială agresivă în orice situație”.

² Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

acceptarea implicită a furnizării lor. În orice caz, avocatul general este de părere că furnizarea unui serviciu nesolicitat nu constituie în sine o practică comercială neloială, fiind totodată necesar ca respectivul comerciant să impună în mod ilicit și plata serviciului. Pentru a stabili dacă plata impusă în speță era sau nu era ilicită, avocatul general arată că judecătorul național va trebui să stabilească în ce măsură informațiile puse la dispoziție în legătură cu prețurile serviciilor permit consumatorului mediu să deducă faptul că respectiva cartelă SIM achiziționată era în măsură să îi ofere acele servicii, fără să existe îndoieli cu privire la preinstalarea lor și, prin urmare, cu privire la cheltuielile asociate utilizării lor.

În consecință, avocatul general arată că, în lumina Directivei 2005/29, o practică comercială este „agresivă” atunci când, prin comportamentul activ al comerciantului constând în hărțuire, constrângere sau influență nejustificată, consumatorul este determinat să ia o decizie pe care altfel acesta din urmă nu ar fi luat-o. Avocatul general consideră că omisiunea de informare reproșată operatorilor de telefonie în aceste cazuri nu se încadrează în niciuna dintre situații.

În cazul în care Curtea de Justiție consideră că respectivul comportament reproșat operatorilor de telefonie constituie o practică comercială neloială, avocatul general este de părere că aplicarea Directivei 2005/29 nu ar putea fi pusă sub semnul întrebării de alte norme ale dreptului Uniunii precum Directiva privind serviciul universal³. În acest sens, avocatul general subliniază că **Directiva 2005/29 are vocația de a se aplica oricărei practici comerciale neloiale, indiferent de sectorul de activitate vizat, în interesul garantării unei protecții ridicate a consumatorilor.** Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor Directivei 2005/29, alte dispoziții ale Uniunii prevalează în raport cu directiva în cazul unui conflict cu privire la aspecte specifice ale practicilor comerciale neloiale. Avocatul general consideră că în cauzele în speță **nu există un conflict între Directiva 2005/29 și Directiva privind serviciul universal**, ci este vorba despre un caz în care se impune **aplicarea lor coroborată** din moment ce, pentru a stabili dacă furnizarea a fost sau nu a fost solicitată de consumator (Directiva 2005/29), va fi necesar să se clarifice dacă informațiile care au fost puse la dispoziția acestuia se conformează cerințelor impuse de Directiva privind serviciul universal, care nu încadrează vânzarea de servicii nesolicitate drept comportament ilicit, dar prevede informațiile pe care societățile de comunicații electronice trebuie să le pună la dispoziția consumatorilor.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua prezentării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

³ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (JO 2002, L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213), („Directiva privind serviciul universal”).